

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.5.2007
KOM(2007) 268 endelig

2007/0095 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter
på det indre marked og i tredjelande**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande og (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked kan EF gennemføre salgsfremmende foranstaltninger for en række landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande.

Under hensyntagen til markedssituationen både i og uden for EU og de internationale samhandelsvilkår bør der på grundlag af de to nævnte forordninger udvikles en overordnet, sammenhængende politik for oplysningskampagner og salgsfremstød, hvor det indre marked og markederne i tredjelande dog holdes tydeligt adskilt.

Denne politik har siden 2000 med fordel suppleret og understøttet medlemsstaternes tiltag ved at fremme disse produkters image over for forbrugerne i EU og i tredjelande, især med hensyn til fødevarernes kvalitet, næringsværdi og sikkerhed og de anvendte produktionsmetoder. Den har, fordi den har bidraget til at åbne nye afsætningsmuligheder, også virket som multiplikator for nationale eller private initiativer.

På grundlag af de seneste års erfaringer og af forenklingshensyn bør der vedtages fælles rammebestemmelser for salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og markederne i tredjelande, samtidig med at foranstaltningerne bevarer deres særtræk afhængigt af det sted, de gennemføres. Med henblik herpå foreslås det at omarbejde forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 og samle dem i én forordning.

Denne udvikling bygger på en tidligere forenkling, som resulterede i udarbejdelsen af de to ovennævnte forordninger. Indtil udgangen af 90'erne fandtes bestemmelserne om salgsfremmende foranstaltninger således i de sektorspecifikke regler, hvis gennemførelsesbestemmelser var forskellige, og som var blevet ændret flere gange. De var derfor vanskelige at anvende. Man fandt det derfor nødvendigt at harmonisere og forenkle dem ved at vedtage ovennævnte forordninger om salgsfremstød og ophæve de tidligere gældende bestemmelser og forordninger for de enkelte sektorer.

De foreslåede fælles rammebestemmelser skulle lette adgangen til at deltage i politikken for salgsfremstød. De administrative procedurer til gennemførelse af denne politik skulle også kunne blive forenklet betydeligt.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked³ og Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande⁴ kan EF gennemføre salgsfremstød for en række landbrugsprodukter på det indre marked og på markederne i tredjelande. De hidtidige resultater har været meget opmuntrende.
- (2) Under hensyntagen til de hidtidige erfaringer, udsigterne for udviklingen på markederne både i og uden for EF og de nye internationale samhandelsvilkår bør der udvikles en overordnet, sammenhængende politik for oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og de metoder, de produceres efter, og for landbrugsfødevarer på det indre marked og markederne i tredjelande, uden at der dog tilskyndes til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 derfor ophæves og afløses af én forordning, samtidig med at tiltagene bevarer deres særtræk afhængigt af det sted, de gennemføres.
- (3) Denne politik supplerer og understøtter med fordel medlemsstaternes tiltag ved at fremme disse produkters image over for forbrugerne i EF og i tredjelande, især med hensyn til fødevarernes kvalitet, næringsværdi og sikkerhed og de anvendte

¹ EUT C ... af ..., s.

² EUT C ... af ..., s.

³ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

⁴ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004.

produktionsmetoder. Den kan, fordi den bidrager til at åbne nye afsætningsmuligheder i tredjelande, også virke som multiplikator for nationale eller private initiativer.

- (4) Der bør fastsættes kriterier for udvælgelse af de pågældende produkter og sektorer samt de temaer og markeder, som EF-programmerne skal vedrøre.
- (5) Oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter i tredjelande bør både kunne omfatte produkter, hvortil der ydes eksportrestitutioner, og produkter, som ikke støttes på den måde.
- (6) Tiltagene bør gennemføres som led i programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød. For at sikre, at programmerne for de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, er sammenhængende og effektive, bør der for de enkelte produkter eller sektorer fastsættes almindelige retningslinjer for, hvilke væsentlige elementer programmerne skal indeholde.
- (7) I betragtning af de forestående opgavers tekniske karakter bør Kommissionen have mulighed for at gøre brug af et udvalg af kommunikationsekspertter eller tekniske assistenter.
- (8) Kriterierne for finansiering af tiltagene bør fastsættes. EF bør som hovedregel kun dække en del af omkostningerne ved tiltagene, så de organisationer, der foreslår dem, og de berørte medlemsstater pålægges et ansvar. I undtagelsestilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt ikke at kræve medfinansiering af medlemsstaten. Når det drejer sig om informering om EF-ordningerne for oprindelsesbetegnelse, økologisk produktion og mærkning samt de grafiske symboler, der er fastsat i landbrugsbestemmelserne, især for fjernområderne, kan det være berettiget, at EF og medlemsstaterne er fælles om finansieringen, fordi der kræves en passende informering om disse forholdsvis nye foranstaltninger.
- (9) Gennemførelsen af tiltagene bør ved passende procedurer overdrages til organer, der har den nødvendige struktur og kompetence, for at sikre det bedste cost-benefitforhold for de valgte tiltag.
- (10) Under hensyntagen til Det Internationale Olivenolieråds erfaringer og resultater i forbindelse med de salgsfremmende foranstaltninger, det har gennemført, bør EF fortsat kunne lade Det Internationale Olivenolieråd gennemføre de tiltag, der henhører under dets kompetence. EF bør også kunne søge bistand hos tilsvarende internationale organisationer, der er oprettet for andre produkter.
- (11) For at kontrollere programmernes gennemførelse og tiltagenes virkning bør det fastsættes, at medlemsstaterne skal sikre en effektiv overvågning, og at resultaterne skal evalueres af et uafhængigt organ.
- (12) Udgifterne til finansiering af de tiltag, som er omhandlet i denne forordning, bør enten behandles i henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), eller artikel 3, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁵.

⁵ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 320/2006 (EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42).

- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶ -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. De oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter og deres produktionsmetoder og for landbrugsfødevarer, som gennemføres på det indre marked eller i tredjelande, og som er nævnt i artikel 2, kan helt eller delvis finansieres over EU's budget på de betingelser, som er fastsat i denne forordning.

Tiltagene gennemføres som led i et program for oplysningskampagner og salgsfremstød.
2. De tiltag, der er nævnt i stk. 1, må ikke tage sigte på varemærker eller tilskynde til forbrug af et produkt på grund af dets særlige oprindelse. Oprindelsen kan dog anføres for produkter, som er omfattet af tiltag, hvis de betegnes i overensstemmelse med EF-reglerne.

Artikel 2

Oplysningskampagner og salgsfremstød

1. De tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, er:
 - a) pr-virksomhed, salgsfremstød og reklame især for at fremhæve EF-produkternes væsentlige egenskaber og fortrin med hensyn til bl.a. kvalitet, fødevarerikkerhed, særlige produktionsmetoder, næringsværdi og hygiejne, mærkning, dyrevelfærd og miljøhensyn
 - b) oplysningskampagner, især for EF-ordningerne for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti for traditionel specialitet (GTS) og økologisk produktion samt andre EF-ordninger for kvalitetsnormer for og mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer og for de grafiske symboler, der er fastsat i de relevante EF-forskrifter
 - c) oplysningskampagner for EF-ordningen for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd), vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller beskyttet traditionel betegnelse
 - d) evalueringer af resultaterne af oplysningskampagner og salgsfremstød.

⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

2. På det indre marked kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i deltagelse i nationale eller europæiske arrangementer, messer og udstillinger, især med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image.
3. I tredjelande kan de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, også bestå i følgende:
 - a) oplysningskampagner for EF-ordningen for bordvin
 - b) deltagelse i internationale arrangementer, messer og udstillinger, især med anvendelse af stande, der skal forbedre EF-produkternes image
 - c) undersøgelser af nye markeder, som er nødvendige for at udvide afsætningsmulighederne
 - d) handelsbesøg på højt plan.

Artikel 3 *Sektorer og produkter*

1. De sektorer eller produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres på det indre marked, fastlægges under hensyntagen til følgende kriterier:
 - a) det formålstjenlige i at fremhæve de pågældende produkters kvalitet, typiske kendetegn, særlige produktionsmetoder, næringsværdi, hygiejne og fødevarer sikkerhed samt dyrevelfærds- eller miljøhensyn ved temakampagner eller kampagner rettet mod særlige målgrupper
 - b) anvendelsen af et mærkningssystem til informering af forbrugerne og et system til sporing og kontrol af produkterne
 - c) nødvendigheden af at afhjælpe specifikke eller konjunkturbetingede problemer i en bestemt sektor
 - d) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningerne for BOB/BGB, GTS og økologiske produkter
 - e) det formålstjenlige i at informere om EF-ordningen for kvbd, vin med geografisk betegnelse og spiritus med geografisk eller traditionel beskyttet betegnelse.
2. De produkter, der kan omfattes af de tiltag i artikel 1, stk. 1, som skal gennemføres i tredjelande, er:
 - a) produkter til direkte konsum eller forarbejdning, for hvilke der findes gunstige eksportmuligheder eller nye afsætningsmuligheder i tredjelande, navnlig uden at der ydes restitutioner
 - b) typiske produkter eller kvalitetsprodukter med høj merværdi.

Artikel 4

Liste over temaer, produkter og lande, der kan omfattes af tiltag

Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 16, stk. 2, lister over, hvilke temaer og produkter omhandlet i artikel 3 og tredjelande der kan komme på tale. Disse lister tages op til revision hvert andet år. Hvis der er behov for det, kan listerne dog ændres i mellemtiden efter den samme procedure.

Ved valget af tredjelande tages der hensyn til markederne i de lande, hvor der er en reel eller potentiel efterspørgsel.

Artikel 5

Retningslinjer

1. Med henblik på salgsfremstød på det indre marked fastlægger Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød for de enkelte sektorer og produkter.

Disse retningslinjer skal indeholde generelle angivelser af

- a) hvilke mål og målgrupper der skal nås
 - b) et eller flere temaer, som de valgte tiltag skal fokusere på
 - c) hvilke typer tiltag der skal gennemføres
 - d) programmernes varighed
 - e) den vejledende fordeling efter markeder og påtænkte tiltag af det beløb, der er til rådighed til EF's medfinansiering af programmerne.
2. Med henblik på salgsfremstød i tredjelande kan Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, fastlægge retningslinjer for, hvilken strategi der skal følges i forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød for alle eller nogle af de produkter, der er nævnt i artikel 3, stk. 2.

Artikel 6

Organisationer med ansvar for at gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød

1. Med henblik på gennemførelsen af de tiltag, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), b), og c), og stk. 2 og stk. 3, litra a), b), og c), i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, udarbejder den eller de erhvervsorganisationer eller brancheorganisationer, der repræsenterer den eller de berørte sektorer i en eller flere medlemsstater eller på EF-plan, forslag til programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød af højst tre års varighed, jf. dog stk. 2 i nærværende artikel.
2. Når der træffes beslutning om at iværksætte salgsfremstød i tredjelande for olivenolie og spiseoliven, kan EF gennemføre dem med hjælp fra Det Internationale Olivenolieråd.

Når det drejer sig om andre sektorer, kan EF søge bistand hos internationale organisationer, som frembyder lignende garantier.

Artikel 7

Udarbejdelse og fremsendelse af programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød

1. Medlemsstaterne fastlægger udbudsbetingelserne, herunder de krav og kriterier, der gælder for evaluering af programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød.

Medlemsstaterne undersøger, om programforslagene er formålstjenlige og kontrollerer, om de er i overensstemmelse med denne forordning, de retningslinjer der er fastlagt i henhold til artikel 5, og de relevante udbudsbetingelser. De kontrollerer også forholdet mellem kvalitet og pris for de pågældende programmer.

Når medlemsstaterne har gennemgået programmerne, udarbejder de en programliste inden for de disponible midler og forpligter sig til at deltage i finansieringen af programmerne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen programlisten, jf. stk. 1, tredje afsnit, og en kopi af programmerne.

Hvis Kommissionen konstaterer, at et program eller nogle af tiltagene deri ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, eller at de tiltag, der skal gennemføres på det indre marked, ikke er i overensstemmelse med de retningslinjer, som er omhandlet i artikel 5, eller at forholdet mellem kvalitet og pris ikke er i orden, underretter den inden for en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, den eller de pågældende medlemsstater om, at hele eller en del af programmet ikke er støtteberettiget. Efter fristens udløb anses programmet for støtteberettiget, hvis der ikke er givet en sådan underretning.

Medlemsstaterne tager hensyn til eventuelle bemærkninger fra Kommissionen og sender den de programmer, som er blevet revideret med den forslagsstillende organisations samtykke, jf. artikel 6, stk. 1, inden udløbet af en frist, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 8

Udvælgelse af programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød

1. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 16, stk. 2, afgørelse om, hvilke programmer der vælges, og om deres budgetter. Programmer, der forelægges af flere medlemsstater eller omfatter tiltag i flere medlemsstater eller tredjelande, prioriteres højest.
2. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der vælges i henhold til nærværende artikels stk. 1. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 9

Procedure, der skal følges, hvis der ikke forelægges oplysningsprogrammer for det indre marked

1. Er der ikke forelagt nogen programmer til gennemførelse på det indre marked, jf. artikel 6, stk. 1, for en eller flere af de oplysningskampagner, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), fastsætter hver medlemsstat på grundlag af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, et program og dertil hørende udbudsbetingelser og udvælger efter offentligt udbud det organ, der skal gennemføre det program, som medlemsstaten forpligter sig til at medfinansiere.
2. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen det program, der er valgt i henhold til stk. 1, med en begrundet udtalelse om:
 - a) at programmet er formålstjenligt
 - b) at programmet og det foreslåede organ er i overensstemmelse med denne forordning og eventuelt retningslinjerne
 - c) programmets forhold mellem kvalitet og pris.
3. Med henblik på Kommissionens gennemgang af programmerne finder artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, anvendelse.
4. Efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan Kommissionen fastsætte minimums- eller maksimumsgrænser for de faktiske omkostninger ved de programmer, der forelægges i henhold til nærværende artikels stk. 2. Disse omkostningsgrænser kan differentieres efter programmernes art. Kriterierne herfor kan fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 10

Oplysningskampagner og salgsfremstød, der skal gennemføres på Kommissionens initiativ

Kommissionen kan beslutte at gennemføre et eller flere af følgende tiltag efter at have underrettet de komitéer, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, på et fællesmøde eller eventuelt det udvalg, der blev nedsat ved artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91⁷, Den Stående Komité for Beskyttede Geografiske Betegnelser og Beskyttede Oprindelsesbetegnelser, som blev nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006⁸, eller Den Stående Komité for Garanterede Traditionelle Specialiteter, som blev nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 509/2006⁹:

- a) på det indre marked eller i tredjelande:
 - i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra d), i denne forordning
 - ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b og c), og stk. 2, i denne forordning, hvis tiltagene er af interesse for EF, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning

⁷ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

⁸ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁹ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

- b) i tredjelande:
- i) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 3, litra d), i denne forordning
 - ii) de tiltag, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra a), b) og c), i denne forordning, hvis tiltagene er af interesse for EF, eller hvis der ikke er forelagt egnede forslag i henhold til artikel 6 eller 9 i denne forordning.

Artikel 11

Organer med ansvar for at gennemføre programmer og tiltag

1. Kommissionen udvælger ved offentligt eller begrænset udbud:
 - a) de eventuelle tekniske assistenter, der er påkrævet til evaluering af programforslag, jf. artikel 7, stk. 2, herunder de foreslåede gennemførelsesorganer
 - b) det eller de organer, der skal forestå gennemførelsen af de tiltag, som er nævnt i artikel 10.
2. Efter behørig indkaldelse af bud udvælger den forslagsstillende organisation de organer, der skal gennemføre de valgte programmer, jf. artikel 7, stk. 1.

På visse betingelser, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 16, stk. 2, kan den forslagsstillende organisation dog bemyndiges til selv at gennemføre visse dele af programmet.
3. De organer, der skal gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød, skal have den nødvendige viden om de berørte produkter og markeder og råde over de midler, der er påkrævet for at sikre en virkelig effektiv gennemførelse af tiltagene under hensyntagen til programmernes europæiske dimension.

Artikel 12

Opfølgning af programmer

1. En overvågningsgruppe bestående af repræsentanter for Kommissionen, de pågældende medlemsstater og de forslagsstillende organisationer overvåger, at de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, gennemføres korrekt.
2. Medlemsstaterne er ansvarlige for at gennemføre de programmer, der er valgt i henhold til artikel 8 og 9, og for betalingerne i forbindelse hermed. Medlemsstaterne sørger for, at informations- og reklamemateriale, der fremstilles i forbindelse med de nævnte programmer, er i overensstemmelse med EF-forskrifterne.

Artikel 13

Finansiering

1. EF finansierer de tiltag, der er omhandlet i artikel 10, fuldt ud, jf. dog stk. 4 i nærværende artikel. EF finansierer også fuldt ud omkostningerne i forbindelse med de tekniske assistenter, der udvælges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a).

2. EF's tilskud til de programmer, der er vælges i henhold til artikel 8 og 9, må ikke overstige 50 % af de faktiske omkostninger ved programmerne. Når det gælder programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød, der varer to eller tre år, må det årlige tilskud i gennemførelsesperioden ikke overstige dette loft.
3. De forslagsstillende organisationer dækker mindst 20 % af de faktiske omkostninger ved de programmer, de har foreslået, mens den eller de pågældende medlemsstater dækker den resterende del af omkostningerne under hensyntagen til det EF-tilskud, som er nævnt i stk. 2.

Medlemsstaternes og de forslagsstillende organisationers respektive andele fastlægges på det tidspunkt, hvor programmet forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2.

De beløb, medlemsstaterne eller de forslagsstillende organisationer betaler, kan stamme fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag.

4. Hvis artikel 6, stk. 2, anvendes, yder EF, når programmet er godkendt, et passende tilskud til den pågældende internationale organisation.
5. Hvad angår de programmer, der er omhandlet i artikel 9, finansierer de berørte medlemsstater den del af omkostningerne, som EF ikke dækker.

Midlerne til finansiering af medlemsstaternes andel kan stamme fra skattelignende indtægter.

6. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for medlemsstaternes tilskud og de tilskud, der stammer fra skattelignende indtægter eller obligatoriske bidrag, og som medlemsstater eller forslagsstillende organisationer yder til de programmer, hvortil der kan ydes EF-støtte i henhold til traktatens artikel 36, og som Kommissionen har valgt i henhold til artikel 8, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 14 *EF-udgifter*

EF finansierer de tiltag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), eller artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

Artikel 15 *Gennemførelsesbestemmelser*

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 16, stk. 2.

Artikel 16
Komité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Olivenolie og Spiseoliven, der blev nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning nr. 865/2004¹⁰, og af de forvaltningskomitéer, der er nedsat ved de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger (i det følgende benævnt "komitéer"). Komitéerne handler i fællesskab.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
3. Komitéerne vedtager selv deres forretningsorden.

Artikel 17
Høring

Inden Kommissionen opstiller de lister, der er nævnt i artikel 4, eller fastsætter de retningslinjer, der er nævnt i artikel 5, eller godkender de programmer, der er nævnt i artikel 6 og 9, eller træffer afgørelse om tiltag i henhold til artikel 10 eller vedtager gennemførelsesbestemmelser i henhold til artikel 15, kan den høre:

- a) den rådgivende gruppe for salgsfremmende foranstaltninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/391/EF¹¹
- b) tekniske "ad hoc"-arbejdsgrupper bestående af komitémedlemmer eller eksperter med særlig viden om salgsfremme og reklame.

Artikel 18
Rapport

Inden den 31. december 2012 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 19
Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

¹⁰ EUT L 161 af 30.4.2004, s. 97. Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 37.

¹¹ EUT L 120 af 24.4.2004, s. 50.

Artikel 20
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL, jf. artikel 19

1. Forordning (EF) nr. 2702/1999

Forordning (EF) nr. 2702/1999	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit
Artikel 5, stk. 1	Artikel 4
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 6	Artikel 5, stk. 3
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 4, 5 og 6	Artikel 8
---	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 11
Artikel 8, stk. 3 og 4	Artikel 12
Artikel 9, stk. 1 - 4	Artikel 13, stk. 1 - 4
---	Artikel 13, stk. 5
Artikel 9, stk. 5	Artikel 13, stk. 6
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 12a	Artikel 17
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20

2. Forordning (EF) nr. 2826/2000

Forordning (EF) nr. 2826/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3, stk. 1
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 6, stk. 4 - 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 7a	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 2
Artikel 10, stk. 2 og 3	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 13a	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16	---
Artikel 17	Artikel 20